

Arrest

**nr. 259 677 van 30 augustus 2021
in de zaak RvV X / IV**

In zake: 1. X
2. X,
handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 28 januari 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat L. LUNDAHL *loco* advocaat K. VERHAEGEN, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, de heer H.A.C.G. en mevrouw H.J.R.D.E., die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 12 juni 2019, samen met de minderjarige kinderen van verzoekster, K. en E., dienden op 20 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 december 2020 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden bij aangetekende brief van 31 december 2020 ter kennis gebracht aan verzoekers.

- De beslissing die werd genomen ten aanzien van verzoeker, de heer H.A.C.G., is de eerste bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/06/2019

Overdracht CGVS: 05/03/2020

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 9 september 2020 van 13u39 tot 17u16, bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Victoria Moretus loco meester Kati Verstrepen, was aanwezig gedurende het hele onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de El Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren op 19 december 1978 in San Salvador. U was niet politiek actief in El Salvador en kende nooit problemen met uw autoriteiten. U trouwde in 2004 met C. E. M. A., maar scheidde van haar in 2015. U hebt een zoon H. E. en een dochter D. M. die in San Salvador wonen. U hebt sinds 2016 een relatie met H. J. R. D. E. (O.V. (...)) die eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende in België. Sinds 2015 woonde u bij uw moeder in de kolonie Prado De Venecia in Soyapango. In 2019, kort voor uw vertrek uit El Salvador, liet u het adres op uw Dui (identiteitskaart) veranderen naar het adres van uw partner H. in kolonie Chintuc 1 in Apopa, maar u hebt er nooit effectief gewoond. Van 2003 tot 2019 werkte in het magazijn van de supermarkt Walmart in Quezaltepeque.

U besloot het land te verlaten samen met uw partner H. voornamelijk omwille van het gevaar dat haar kinderen liepen in El Salvador. Haar zoon E., die op dat moment 9 jaar oud was, liep omwille van zijn leeftijd het risico om door bendes gerekruteerd te worden. U wilde om dezelfde reden uw zoon H. E. mee naar België nemen, maar zijn moeder liet dat uiteindelijk niet toe. U vreesde ook voor K., de dochter van uw partner. Zij was in 2018 aan haar bachillerato begonnen aan de school Inframen in Apopa op zo'n 6 kilometer van haar woning. Hiervoor moest zij de microbus nemen die door zones van de bende MS en 18 reed. Uw partner zette haar steeds af met de bus en kwam haar terug ophalen en soms zette u K. af aan de halte van de microbussen. Sinds begin 2019 had uw partner een overeenkomst met de buurman die haar elke dag naar school bracht en ophaalde, maar vanaf maart of april wilde de buurman dit niet meer doen en bracht uw partner haar dochter weer naar school. K. bleef naar school gaan tot een week voor jullie vertrek uit El Salvador op 11 juni 2019. Er was rivaliteit tussen de school van K. en andere scholen waar leerlingen van verschillende bendes zaten. K. ging met haar gewone kleren op de bus en deed haar schooluniform pas nadien aan, omwille van het feit dat het dragen van een bepaald schooluniform haar problemen kon opleveren. In 2018 was K. getuige van een misdaad waarbij een buurman van haar, die de vader was van een van uw collega's, werd gedood voor haar huis. In mei 2019 begon een groepje jongens K. aan haar huis op te wachten en te benaderen. Een van hen, een lid van de bende Maquina die in de kolonie aanwezig was, wilde een relatie met haar. Het groepje jongens wachtte K. zo'n 3 of 4 keer op. Zo'n 2 of 3 keer, toen K. naar het winkeltje naast haar huis ging, sprak de jongen haar aan met de vraag of ze zijn lief kon worden maar K. reageerde daar niet op. Zelf werd u eenmaal bedreigd door bendeleden in februari 2019 omdat u de kolonie van uw partner wilde binnengaan, terwijl u daar zelf niet woonde. U kreeg toen een WhatsApp bericht waarin stond dat ze u daar niet opnieuw wilden zien. Nadien bent u niet meer naar het huis van uw partner gegaan. Tenslotte kreeg u in 2019 ook nog 3 of 4 dreigberichten van uw ex-echtgenote, omdat ze het gevoel had dat u uw zoon verwaarloosde, waarin ze zei dat u of uw partner H. iets kon overkomen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, identiteitskaart en geboorteakte, een overlijdensakte van V. M. C. H., een eigendomsakte van een huis, een screenshot van een WhatsApp bericht en verschillende persberichten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart vooreerst dat u problemen kende met uw ex-vrouw en dat zij u in 2019 zo'n 3 of 4 dreigberichten stuurde omdat zij de perceptie had dat u uw zoon verwaarloosde. Zo stuurde zij dat de situatie in het land gevaarlijk was en dat H. of u iets kon overkomen, waarmee ze bedoelde dat jullie een ongeluk kon overkomen. Deze problematiek, die zich geheel in de gemeenrechtelijke sfeer situeert en geen uitstaan heeft met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie, is echter onvoldoende zwaarwichtig. Wanneer u gevraagd wordt of de bedreigingen van uw ex-vrouw ooit concreet werden, antwoordt u dat het enkel berichten waren. Het dient opgemerkt dat u over deze dreigberichten niets vermeldde tijdens uw eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hierop gewezen stelt u dat u het gevoel had dat het niet de moeite was om te vertellen omdat het enkel berichten waren die niet geconcretiseerd waren (CGVS(...)) (hierna: CGVS man), p. 14-15), waarmee u zelf lijkt aan te geven dat deze problemen niet zeer ernstig waren. Hoe dan ook is het feit dat uw ex-vrouw u enkele vage berichten stuurde die u als bedreigingen opvatte, zonder dat deze bedreigingen ooit geconcretiseerd werden, onvoldoende ernstig voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Voor het overige steunt uw verzoek om internationale bescherming volledig op de motieven die door uw partner H. J. R. D. E. ter zake werden uiteengezet. In het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Eenzelfde beslissing voor u dringt zich dus op. De beslissing van uw partner luidt als volgt:

[idem bestreden beslissing verzoekster]

Naast de reeds besproken screenshots van de berichten van uw ex-partner alsook van het WhatsApp bericht van de bende, wijzigen de overige door u neergelegde documenten evenmin iets aan de bovenstaande appreciatie. Uw identiteitsdocumenten en geboorteakte tonen immers enkel uw nationaliteit en identiteit aan. De eigendomsakte heeft geen betrekking op uw problemen en is derhalve niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. De overlijdensakte van V. M. C. H., noch de verschillende persartikels en sociale media berichten betreffen uw persoonlijke situatie of die van uw partner en haar kinderen en zijn derhalve evenmin relevant.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De beslissing die werd genomen ten aanzien van verzoekster, H.J.R.D.E., is de tweede beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 20/06/2019

Overdracht CGVS: 05/03/2020

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 11 september 2020 van 9u49 tot 14u13, bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Victoria Moretus loco meester Kati Verstrepen, was aanwezig gedurende het hele onderhoud. Uw meerderjarige dochter K. D. E. R. vroeg om eveneens gehoord te worden als getuige. Zij had een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 25 november 2020 van 8u38 tot 11u20, bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Haar advocaat, meester Jana Schellemans loco meester Katrin Verhaegen, was aanwezig gedurende het hele onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de El Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren op 12 februari 1979 in San Salvador. U was niet politiek actief in El Salvador en kende nooit problemen met uw autoriteiten. U trouwde in 2000 met M. d. J. E. S., de vader van uw kinderen K.D. en E. D. J. die u in België vergezellen. Sinds oktober 2000 tot uw vertrek uit het land woonde u samen met uw kinderen in colonia Chintuc 1 in Apopa in het huis dat eigendom was van uw eerste man M., van wie u eigenlijk wenst te scheiden. U

werkte van 2014 tot 2015 in uw eigen eetzaakje bij u thuis. U betaalde toen geen renta, maar eenmaal is een bendelid zich komen verstoppen in uw woning voor de politie. Nadien werkte u in een supermarkt, tot een week voordat u El Salvador verliet.

Sinds 2016 hebt u een nieuwe relatie met H. A. G. (O.V. (...)), die eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende in België. U woonde niet samen met uw partner H. in El Salvador – hij woonde in Prado De Venecia in Soyapango – omdat dat niet mogelijk was door de verschillende bendes die actief waren in jullie woonplaatsen. U hebt eind 2018 of begin 2019 wel tweemaal aan een bendelid in uw buurt gevraagd of uw partner H. bij u mocht gaan wonen. U kreeg hierop echter een negatief antwoord omdat H. de regels van de wijk niet respecteerde, aangezien hij zijn autolichten een keer niet had gedimd toen hij uw wijk binnenreed. Hoewel H. voordien af en toe met zijn wagen naar uw wijk kwam, nam hij na het incident met de lichten zo'n 3 of 4 keer de taxi om naar uw woning te komen. Hierop kreeg uw partner een bericht via WhatsApp waarin hem verteld werd dat ze hem niet meer wilden zien in de kolonie.

Omwille van die reden, maar voornamelijk ook omwille van het gevaar dat uw kinderen liepen in El Salvador, besloot u om het land te verlaten samen met H. en uw kinderen. Uw zoon E., die op dat moment 9 jaar oud was, liep omwille van zijn leeftijd het risico om door bendes gerekruteerd te worden. U vreesde ook voor uw dochter K.. Zij was in 2018 aan haar Bachillerato begonnen aan de school Inframen in San Salvador op zo'n 7-8 kilometer van haar woning. U begeleidde uw dochter op de bus naar school, die door zones reed waar de MS en de bende 18 aanwezig waren en waar bendeleden op- en afstapten. Uw dochter werd af en toe op een bedreigende manier aangekeken op de bus en 1 of 2 keer vroeg een bendelid u om geld op de bus. Uw dochter werd eveneens een paar keer aangesproken door bendeleden. De eerste keer, in 2018 toen K. in het vijfde jaar zat, waren u en uw moeder erbij en vroeg een bendelid of ze zijn vriendin wilde worden. De tweede keer, toen u haar op een dag in 2019 van school ging halen, zei dezelfde jongen tegen iemand anders dat uw dochter zijn vriendin was, maar nadat u hem aankeek zei de jongen tegen u dat u zich geen zorgen moest maken. K. werd tevens een keer achtervolgd in februari 2019 toen ze van de winkel naar huis ging. U stuurde K. toen opnieuw naar buiten om te zien of de jongen iets zou zeggen, maar omdat u erop stond te kijken zei de jongen niets en ging hij zijn huis binnen.

Tenslotte vreest u ook voor uzelf. Zo durfde u uw werkuniform niet meer te dragen op de bus omdat op een dag bendeleden verschenen aan de bushalte, waar u opdat moment ook stond in uw uniform, en het kind van een politieagent doodden. U vreest bovendien dat u renta zou moeten betalen indien u naar El Salvador zou terugkeren.

Om deze verschillende redenen besloot u om samen met uw kinderen en partner El Salvador te verlaten. U reisde op 11 juni 2019 via Spanje naar België, waar u de volgende dag toekwam. Op 20 juni 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, de paspoorten en geboorteakten van uzelf en uw twee kinderen, schooldocumenten van uw kinderen, een verkoopakte van uw auto d.d. 21 mei 2019, verschillende persartikels en sociale mediaberichten over de algemene situatie in uw buurt en een screenshot van een bedreiging via WhatsApp naar uw partner.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

U verklaart El Salvador te hebben verlaten omdat uw partner problemen had met de bendes als hij naar uw woning wilde komen, omdat u zelf vreesde voor bendeleden na getuige te zijn geweest van een moord

aan de bushalte, omdat u vreest dat uw zoon gerekruteerd zal worden en omdat uw dochter verschillende malen werd lastiggevallen door bendeleden (CGVS(...) 11.09.2020 (hierna: CGVS vrouw), p. 8, 14-15, 17-18 en 20). Dat uw dochter enkele keren werd aangesproken door jongens, zonder dat er ooit werkelijk iets gebeurde is echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in vluchtelingrechtelijke zin. De problematieken van uw partner, uw zoon en uzelf situeren zich geheel in de gemeenrechtelijke sfeer en hebben geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Dat uw partner eenmaal een bedreiging op WhatsApp kreeg nadat hij bij u in de kolonie wilde komen en dat u eenmaal aanwezig was bij een moord aan de bushalte zonder verdere problemen is onvoldoende ernstig voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook toont u geen concrete vrees aan in verband met de rekrutering van uw zoon.

Vooreerst verklaart u dat u zelf enkele incidenten meemaakte in El Salvador. Zo vluchtte er in 2014 een bendelid die achtervolgd werd door de politie in uw huis. Het bendelid verliet echter gewoon uw huis nadat hij zich verborgen had voor de politie en excuseerde zich voor het feit dat hij was binnengekomen. U kreeg hier verder ook geen problemen door (CGVS moeder, p. 5-6 en CGVS(...) 25.11.2020 (hierna: CGVS dochter), p. 6-7). Verder stelt u dat u vaak uw dochter naar school begeleidde op de bus en dat er dan bendeleden opstapten die u 1 of 2 keer om een klein geldbedrag hebben gevraagd. U werd echter nooit persoonlijk aangesproken op de bus en kende verder geen problemen in dit verband (CGVS moeder, p. 9). Ook verklaart u dat u uw werkuniform niet meer durfde te dragen sinds u een keer in uw werkuniform aan de bushalte stond toen er bendeleden opdoken en het kind van een politieagent hebben gedood. U vertelt echter niet over verdere problemen in dit verband (CGVS moeder, p. 20). Aldus toont u niet aan nog een concrete toekomstige vrees te hebben met betrekking tot deze incidenten.

Ook in verband met uw zoon, voor wie u vreest dat hij gerekruteerd zal worden door bendeleden, slaagt u er niet in een concrete vrees aan te tonen. U stelt immers slechts dat bendes jongens vanaf 12 jaar proberen te rekruteren. Gevraagd of men ooit geprobeerd heeft uw zoon te rekruteren, antwoordt u dat hij zegt van niet maar dat er bendeleden waren op de school waar hij naartoe ging en dat ze hem misschien verplicht zouden hebben om zich aan te sluiten bij de bende als hij ouder zou zijn geweest (CGVS moeder, p. 8). Wanneer later gevraagd wordt of uw zoon ooit lastiggevallen werd door bendeleden, antwoordt u van niet omdat hij eigenlijk heel verlegen is en ze hem nooit aanspraken (CGVS moeder, p. 22). Uw dochter bevestigt dat er geen concrete stappen zijn ondernomen om uw zoon te rekruteren (CGVS dochter, p. 9).

Voorts verklaart u dat uw partner H. A. niet meer in uw kolonie mocht komen nadat hij in december 2018 eens met zijn lichten aan de wijk was binnengereden, waarna de bendeleden uit uw wijk opmerkten dat hij niet van de kolonie was en weigerden dat hij nog in de kolonie zou komen nadat u hen hiervoor tweemaal de toestemming had gevraagd (CGVS vrouw, p. 15 en 21 CGVS(...) (hierna: CGVS man), p. 15). Volgens uw verklaringen kreeg H. in februari 2019, nadat de bendeleden u vertelden dat de toegang voor H. werd geweigerd, een bedreiging via WhatsApp waarin gezegd werd dat ze hem niet meer in de kolonie wilden zien (CGVS man, p. 15). U legde van dit bericht een screenshot neer. De bendeleden spraken uw man echter nooit persoonlijk aan. Uw partner verklaart bovendien dat hij hier verder geen problemen door kreeg omdat hij niet meer in uw kolonie kwam (CGVS man, p. 9 en 15). Dit is echter tegenstrijdig met uw verklaringen. U stelt immers dat hij na het incident met de autolichten in december 2018 nog wekelijks of om de twee weken langs kwam in de kolonie (CGVS vrouw, p. 21) en dat hij na het WhatsApp bericht nog zo'n 3 of 4 keer langs kwam (CGVS vrouw, p. 15). Bovendien is het zeer bevreemdend dat uw partner in maart – volgens uw partner kort voor het vertrek (CGVS man, p. 8) – nog het adres op zijn identiteitskaart liet veranderen naar uw adres (CGVS vrouw, p. 21). De bendeleden hadden op dat moment immers al meermaals duidelijk gemaakt dat uw partner niet welkom was in de kolonie en hadden hem in dit verband zelfs een bedreiging via WhatsApp gestuurd. Gevraagd waarom hij zijn adres hierna toch nog liet aanpassen, antwoordt u dat men altijd de identiteitsdocumenten vraagt van iemand die naar een andere kolonie verhuist en dat hij daarom het adres liet wijzigen maar dat jullie uiteindelijk besloten dat het beter was om gewoon het land te verlaten. Nogmaals gevraagd waarom hij dat nog liet veranderen als hij sinds februari wist dat hij niet in de kolonie mocht komen, antwoordt u in dezelfde trant dat men de identiteitsdocumenten nakijkt als iemand naar een andere kolonie gaat. Erop gewezen dat de bendeleden op dat moment al wisten wie uw partner was en hadden besloten dat hij niet welkom was en dat het niet van een ernstige vrees getuigt als uw partner nadien toch gewoon wilde verhuizen en zijn adres liet aanpassen, antwoordt u slechts dat hij eigenlijk nooit bij u is komen wonen en dat hij gewoon op bezoek kwam zoals die keer dat hij zijn autolichten liet aanstaan (CGVS vrouw, p. 20). Hiermee biedt u echter geen overtuigende verklaring. Evenmin overtuigen de verklaringen van uw partner in dit verband. Hij stelt immers dat jullie hadden gepland om samen te wonen maar dat ze dat niet toelieten. Gevraagd of hij nog heeft geprobeerd om naar uw huis te komen nadat hij zijn adres had laten veranderen

antwoordt hij van niet. Wanneer gevraagd wordt om te verklaren waarom hij kort voor zijn vertrek zijn adres liet veranderen hoewel hij al wist dat hij niet welkom was, maar dan nadien zelfs niet meer heeft geprobeerd om naar uw huis te komen, antwoordt hij slechts dat hij dacht dat hij toegelaten zou worden in de kolonie door het adres te veranderen, maar dan toch niet en dat u ná de adreswijziging nog hebt gevraagd aan de bendeleden of hij in de kolonie mocht komen (CGVS man, p. 14-15). Naast het feit dat deze verklaringen niet overtuigen, dient opgemerkt dat H.'s beweringen in dit verband tegenstrijdig zijn met uw verklaring dat u in februari voor de laatste keer had gevraagd of H. in de kolonie mocht komen (CGVS vrouw, p. 21-22) en dus vóór de adreswijziging in maart 2019. De screenshot van het WhatsApp bericht kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband niet herstellen. Naast de bevreemdende en incoherente elementen in uw en uw partners verklaringen dient nog opgemerkt dat, aangezien u of H. in dit verband geen verdere problemen kenden, deze problematiek onvoldoende ernstig is.

Verder stelt u voornamelijk te vrezen voor uw dochter K. U stelt vooreerst dat u uw dochter steeds moest begeleiden naar school wanneer zij de bus nam. U verklaart dat u sinds begin 2018 toen uw dochter naar de school INFRAMEN ging voor haar bachillerato een overeenkomst had met een buurman die haar met de auto naar school bracht, maar dat de buurman hiermee stopte nadat er in juni of juli 2018 een jongen uit de buurt werd vermoord, waarna u haar steeds met de bus naar school bracht (CGVS moeder, p. 8). Over de periode waarin de buurman K. met de auto naar school vervoerde leggen uw partner en dochter weliswaar tegenstrijdige verklaringen af met die van u. K. stelt immers dat de buurman haar een jaar lang heeft gebracht sinds zij op INFRAMEN begon in 2018 (CGVS dochter, p. 5), terwijl Hector dan weer zegt dat de buurman haar bracht van begin 2019 tot april 2019 (CGVS man, p. 11-12). Wat er ook van zij, het dient opgemerkt dat K. nooit echt problemen kende sinds zij na de moord op de buurjongen weer onder uw begeleiding met de bus naar school moest. U stelt dat K. nooit werd aangesproken op de bus maar dat ze enkel af en toe bedreigend werd aangekeken, waarmee ze daarmee ophielden zodra u door had dat ze naar haar keken (CGVS vrouw, p. 9-10). Uw partner stelt dat K. nooit van de bus werd gehaald (CGVS man, p. 11) en zelf bevestigt K. eveneens dat zij nooit problemen kende op de bus omdat haar moeder of grootmoeder haar altijd vergezelden (CGVS dochter, p. 5).

Volgens uw verklaringen werd K. verschillende keren aangesproken door bendeleden. U stelt dat er een bendelid was die uw dochter als liefje wilde en dat hij haar dat de eerste keer zei in 2018, toen ze in het vijfde jaar zat, en de twee laatste keren in 2019, toen u of uw moeder erbij waren (CGVS vrouw, p. 18-20). U verklaart daarbij dat K. in januari of februari 2019 vlakbij jullie huis benaderd werd door 2 of 3 mannen, anderen dan degene die uw dochter als liefje wilde, maar de mannen verdwenen toen snel van zodra u naar buiten kwam (CGVS vrouw, p. 16). K. zelf verklaart dat er een jongen was die altijd bij de vuilcontainer stond en haar toeriep dat ze zijn liefje was, telkens als ze naar school ging sinds haar 15e tot haar 17e (CGVS dochter, p. 7), hetgeen aldus tegenstrijdig is met uw verklaring dat hij haar in 2018 en 2019 nog aangesproken heeft. Bovendien stelt K. dat ze nooit echt problemen kende met deze jongen en dat ze hem sinds haar 17 jaar, sinds 2018 dus, nooit meer gezien heeft (CGVS dochter, p. 7). In dit verband dient nog opgemerkt dat uw dochter nooit bedreigd werd omdat ze niet inging op de suggestie van een relatie, omdat de bendeleden volgens uw verklaringen minder kans zouden maken op een relatie als ze haar zouden bedreigen (CGVS moeder, p. 20). Aldus moet geconcludeerd worden dat uw dochter, hoewel de aansprekingen erg onaangenaam moeten geweest zijn voor haar, geen concrete toekomstige vrees meer heeft in verband met dit bendelid.

In verband met het bendelid dat K. achtervolgde op de terugweg van de supermarkt bevestigt K. dat het een andere jongen was dan degene die haar als liefje wilde en stelt ze dat hij drie huizen verderop woonde. Uw dochter verklaart dat deze jongen haar de laatste keer in januari of februari 2019 lastig viel toen hij haar op de terugweg van de winkel probeerde te kussen en dat u de volgende keer op de uitkijk stond waardoor hij niets meer durfde te doen (CGVS dochter, p. 4). Even later spreekt zij zichzelf echter tegen wanneer ze stelt dat deze jongen haar probeerde te kussen in mei 2019, een maand voor jullie vertrek uit het land (CGVS dochter, p. 8-9). K. verklaart verder dat deze jongen haar in het totaal drie keer benaderd heeft sinds ze 12 jaar was, waarbij hij haar de eerste keer op haar twaalfde probeerde mee te nemen naar zijn huis, hetgeen niet gelukt is omdat zij dat niet wilde (CGVS dochter, p. 4). Wat er ook van zij, dat deze jongen uw dochter sinds haar 12 jaar drie keer heeft lastig gevallen, zonder dat zij echt bedreigd werd, is onvoldoende ernstig voor de toekenning van een beschermingsstatus. Uw kinderen bleven bovendien naar school gaan tot enkele dagen voor jullie vertrek uit het land (CGVS moeder, p. 8 en 10 en CGVS dochter, p. 5), hetgeen niet getuigt van een reële levensbedreigende vrees in hoofde van uw dochter.

Voorts stelt K. dat er ooit een bendelid binnendrong op de binnenplaats van het huis toen zij alleen thuis was met haar broer, waardoor ze erg bang werd en het huis op slot deed. Verder is er echter niet gebeurd

(CGVS dochter, p. 7). Derhalve toont zij geen concrete toekomstige vrees aan in dit verband. Tenslotte vermeldt K. verschillende incidenten die met andere personen gebeurden. Zo vertelt ze over haar vriend V. die vermoord werd, het feit dat benedeleden infiltreerden op haar vroegere school INTI, dat er ooit een vrouw vermoord werd in de buurt van haar school en dat benedeleden die volgden ooit een jongetje aanspraken op school waarna het jongetje heel angstig werd. Door geen van deze incidenten kreeg uw dochter echter zelf verdere problemen (CGVS dochter, p. 3 en 5-7). Ook in verband met deze gebeurtenissen toont uw dochter aldus geen concrete en persoonlijke vrees aan.

U stelt dat u bij een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest door criminele bendes te worden gevisieerd en dat ze jullie zouden afpersen door renta te vragen (CGVS moeder, p. 20). Ook uw dochter en partner stellen dat de benedeleden jullie zouden zoeken en afpersen omdat ze denken dat mensen die naar het buitenland gingen veel geld hebben (CGVS dochter, p. 10 en CGVS man, p. 16).

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020, (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U haalt immers geen concrete elementen

aan waaruit blijkt dat u omwille van uw verblijf in het buitenland in het vizier van de bendes zou komen en kan niet concretiseren dat u in de toekomst renta zou moeten betalen. Sterker nog, hoewel u ooit een eigen zaakje heeft gehad, heeft u volgens uw verklaringen in het verleden nooit renta moeten betalen aan bendeleden (CGVS moeder, p. 5). Ook kreeg u in het verleden nooit problemen met de bendeleden door het feit dat u familie, meer bepaald de kinderen van uw zus, in het buitenland heeft wonen (CGVS dochter, p. 2).

U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Naast de reeds besproken screenshot van het WhatsApp bericht naar uw partner, wijzigen de overige door u neergelegde documenten evenmin iets aan de bovenstaande appreciatie. De identiteitsdocumenten en geboorteakten van u en uw kinderen tonen immers enkel jullie nationaliteit en identiteit aan, wat niet ter discussie staat. De schooldocumenten van uw kinderen tonen enkel aan waar zij naar school gingen, hetgeen evenmin in vraag wordt gesteld. De verkoopakte van uw auto heeft geen betrekking op uw problemen en is derhalve niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. De verschillende persartikels en sociale media berichten betreffen niet uw persoonlijke situatie of die van uw gezin en zijn derhalve evenmin relevant.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

In de mate dat onderhavig verzoekschrift mede werd ingediend in naam van de kinderen van verzoekster, wordt gewezen op artikel 57/1, §§ 1, 5 en 6, van de Vreemdelingenwet:

“§ 1. Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.

[...]

§ 5. Indien de verzoeker met toepassing van paragraaf 1, eerste lid een verzoek om internationale bescherming indient namens de minderjarige vreemdeling(en), neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen één beslissing die geldt voor al deze personen.

De minderjarige vreemdeling wiens verzoek in toepassing van paragraaf 1, eerste lid, ingediend werd, heeft geen mogelijkheid meer om een afzonderlijke beslissing in zijn hoofde te vragen.

§ 6. In afwijking van paragraaf 5 kan er respectievelijk een afzonderlijke beslissing of een arrest worden genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in hoofde van de in paragraaf 1 bedoelde minderjarige vreemdeling, indien er bijzondere elementen worden vastgesteld door voormelde instanties die een afzonderlijke beslissing noodzakelijk maken.”

In casu werd er ten aanzien van de kinderen van verzoekster geen afzonderlijke beslissing genomen door de commissaris-generaal. Voorts zijn er geen bijzondere elementen voorhanden zoals bedoeld in paragraaf 6 van voormeld artikel. Dienvolgens wordt het door verzoekster ingediende verzoek om internationale bescherming vermoed eveneens in naam van haar kinderen te zijn ingediend waardoor de bestreden beslissing van verzoekster voor haar kinderen geldt.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren aan als volgt:

“EERSTE MIDDEL: Met de bestreden beslissing, schendt tegenpartij artikel 2 en 3 EVRM, de artikelen 48/3 t.e.m. 48/7, artikel 57/1 §4 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 14, §4 van het KB van 11 juli 2003, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), artikelen 1 en 24 van het Handvest van Grondrechten van de Unie, artikel 3, 6 en 37 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.”

Zij stellen dat het risico op ernstige schade voortvloeiend uit een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing niet werd onderzocht. Daarna zijn zij van mening dat *“bij het onderzoek naar het risico op vervolging en ernstige schade onvoldoende rekening gehouden met de impact van het bendegevecht in El Salvador, de greep van de bendes op het sociale weefsel en werd de vrees van verzoekers gebrekkig weergegeven en gekwalificeerd.*

In wat volgt wordt de kwalificatie overgedaan met verwijzing naar objectieve landeninformatie, toegepast op de concrete situatie van verzoekende partij.”

Verzoekers verwijzen naar artikelen 2, 6, 7, 9 en 10 van de Richtlijn 2011/95/EU.

“Verwerende partij lijkt in twijfel te trekken dat de bendes in El Salvador niet-statelijke actoren van vervolging zijn maar poneert voor de zekerheid dat zelfs indien ze als niet-statelijke actoren van vervolging zouden gekwalificeerd worden, er geen nexus is met politieke overtuiging als vervolgingsgrond. De drijfveer van vervolging voor de bendes zou volgens verwerende partij zowel veeleer economisch en geenszins politiek gemotiveerd zijn, als veelal niet politiek en puur crimineel en economisch van aard.

Het is opmerkelijk dat verwerende partij enerzijds stelt dat de bendes in El Salvador een "omnipresente territoriale aanwezigheid hebben dat hen een de facto autoriteit maakt" (COI Focus 15 juli 2019, p. 23) en anderzijds stellen dat hun drijfveer voor vervolging puur crimineel en economisch zijn (bestreden beslissing, p. 5).

Niet alleen spreekt verwerende partij zichzelf tegen in haar motivering en woordgebruik, zij lijkt zich eveneens te steunen op een bijzonder gebrekkige analyse van de huidige socio-politieke en mensenrechtensituatie in El Salvador."

Het merendeel van de objectieve landeninformatie stelt dat de bendes in El Salvador gezien worden als een *de facto* autoriteit. Uit quasi alle objectieve informatie die voorhanden is, gaande van UNHCR, onderzoekers, en analyses van NGO's blijkt dat de bendes in El Salvador politieke actoren zijn, niet-statelijke actoren van vervolging die grote delen van het grondgebied controleren, territorium en inwoners domineren en besturen, belasting heffen, identiteitscontroles doen, aan camerabewaking doen, inwoners tot in de kleinste details besturen en de inwoners van hun gebieden aan een schrikbewind onderwerpen dat erop gericht is totale gehoorzaamheid en alles verlamdend ontzag na te streven.

Volgens de meest recente COI Focus "*Situation sécuritaire – Salvador*" van 12 oktober 2020 (verzoekschrift, stuk 2), waarmee de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden, beslaat El Salvador slechts tweederde van de oppervlakte van België, maar wordt het geteisterd door onophoudelijk bendegeweld, onderlinge rivaliteit en open oorlog met de autoriteiten. Op een bevolking van 6 miljoen inwoners wordt het aantal bendeleden in El Salvador op een 60.000-tal geschat, maar het aantal mensen dat actief met hen meewerkt en/of van hen afhankelijk is wordt geschat op 600.000, i.e. tien procent van de volledige bevolking. De bendes domineren 247 van de 262 gemeentes in El Salvador, wat wilt zeggen dat ze quasi het ganse land in handen hebben. Het bendegeweld teistert platteland evengoed als de stedelijke gebieden, omdat twee bendes zowat gans El Salvador in handen hebben (verzoekschrift, stuk 2). De vraag of ze niet-statelijke actoren van vervolging kunnen zijn die een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen in de zin van artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn stelt zich met andere woorden niet. Het is evident dat dit zo is.

Verzoekers stellen zich de vraag wat dit betekent voor de kwalificatie van de vervolging waar bendeleden de bevolking onder hun controle aan onderwerpen. Als ze de feitelijke autoriteit zijn, kan de vervolging waar ze de bevolking aan onderwerpen in de wijken onder hun controle dan gezien worden als iets anders dan politiek geïnspireerd? Het verzoekschrift citeert uit de analyse van o.a. T. Boerman, expert bendefenomeen Centraal-Amerika (zie zijn kwalificaties op <https://thomasboerman.academia.edu/>; verzoekschrift, stuk 5). Hij toont aan dat het geweld gebruikt door bendes ten aanzien van de burgers van El Salvador strategisch is, en dus niet puur crimineel en economisch van aard. Het doel van de terreur gezaaid door bendes is het controleren van grondgebied, criminele markten en de bevolking om op deze manier de staat politiek te beïnvloeden. Boerman bestempelt bendes in El Salvador als politieke actoren die o.a. in staat zijn verkiezingen te sturen en wiens steun gezocht wordt door presidentskandidaten. Uit verschillende bronnen (en niet uit sommige zoals de commissaris-generaal beweert) blijkt duidelijk dat bendes de eigenlijke autoriteit zijn die functies gelijkaardig aan deze van de staat uitoefent zoals het innen van belastingen door afpersing en die het volledige staatsapparaat heeft ondermijnd.

Op basis van deze informatie besluiten verzoekers dat de bendes politieke actoren zijn die controle over grondgebied, bevolking en staat uitoefenen, dat ze een parallel bestuur vormen, en de mensen in de wijken besturen door middel van terreur en geweld (verzoekschrift, stuk 6).

Analisten van het Amerikaanse leger beschouwen Centraal-Amerikaanse bendes als "*niet-overheidsactoren*" die politieke dominantie willen bereiken door middel van asymmetrische oorlogsvoering (verzoekschrift, stuk 7).

UNHCR stelt in dezelfde lijn dat bendes niet-statelijke actoren zijn die wel degelijk politieke macht uitoefenen (verzoekschrift, stuk 4).

"Het valt dus niet te betwisten dat de bendes in El Salvador te karakteriseren vallen als niet-statelijke actoren die een aanzienlijk deel van het grondgebied onder controle hebben, dat ze optreden als de facto autoriteit, onder andere politiek geïnspireerd zijn. Een conflict met een bende is dan ook quasi altijd politiek geïnspireerd. Ze streven van inwoners een totale gehoorzaamheid na, dus wordt elke actie en interactie gezien in termen van respect en conformiteit aan hun regels, code en gezag.

De inzet is telkens een "opvatting, gedachte of mening" "betreffende een aangelegenheid die verband houdt" met de bendes als niet-statelijke actoren van vervolging, en "hun beleid of methoden", ongeacht of verzoekers zich in hun handelen door deze opvatting, gedachte of mening hebben laten leiden, in de zin van de Kwalificatierichtlijn.

Volgens Boerman is het concept van respect dat samenhangt met reputatie, een belangrijk element binnen de bendecultuur. Bendeleden gaan tot het uiterste om dit te verzekeren. Het niet respecteren of beledigen van een bendelid, zoals bijvoorbeeld door deze niet te betalen of te vluchten, wordt daarom op gewelddadige wijze bestraft. Zo niet, zou de reputatie van de bende ondermijnd worden. Ook het land ontvluchten omwille van de vrees voor een bende wordt beschouwd als een belediging en gebrek aan respect.”

Verzoekster zetten uiteen dat de vraag naar een nexus met de gronden van vervolgingen van het Vluchtelingenverdrag zich evenmin stelt. Volgens de UNHCR-richtlijnen voor El Salvador is er door de band genomen een nexus voorhanden tussen het geweld van de bendes en één of twee conventie gronden, met name weerstand of gepercipieerde weerstand tegen de bendes als vorm van (toegeschreven) politieke opinie, of inwoners van de wijken die onder controle van de bendes staan als bepaalde sociale groep (verzoekschrift, stuk 4).

De vraag blijft dan of inwoners van El Salvador die zelf niet bendegerelateerd zijn vervolging of ernstige schade vrezen in het algemeen, en concreet of verzoekers een ernstig risico hierop lopen naar de toekomst toe. Zij beschrijven de algemene situatie in het land (verzoekschrift, stukken 2, 3, 4, 6, 8 en voetnoten 1 en 2).

“Verwerende partij heeft een veel te nauwe appreciate voor wat verzoekers reeds is overkomen en wat zij riskeren na een terugkeer. Verwerende partij legt in haar meest recente COI Focus van 12 oktober 2020 de nadruk op de risico's verbonden aan risicoprofielen zoals verzoekers. Dit profiel wordt uitgebreid uiteengezet in het volgende deel. Verwerende partij kan dan ook niet dienstig beweren dat verzoekers profiel geen nood heeft aan internationale bescherming.

Objectieve bronnen laten de interpretatie van verwerende partij, dat het om afpersing en intimidatie zou gaan zonder verband met politieke overtuiging en het enkel en alleen vervolging omwille van financiële redenen gaat, eenvoudigweg niet toe. Het gaat om een totale controle en alles verlammende angst, die je dwingt continu aandachtig te zijn, codes te respecteren die je amper kent, van job te veranderen, van huis te veranderen, en uiteindelijk ook te vluchten.

Verzoekers geven in hun gehoor ook aan doordrenkt te zijn van die angst.

Verzoekster geeft aan dat haar kolonie onder controle was van verschillende bendes en dat er geen beveiliging was in haar kolonie (NPO verzoekster, p. 4), dat de bendeleden aan alle bewoners een renta vroegen (NPO verzoekster, p. 5), dat ze niet kon samenwonen met haar partner omwille van de bedreigingen van de bendeleden (NPO verzoekster, p. 7), dat ze zich steeds via de 'neutrale zone' moesten verplaatsen omdat ze op het grensgebied van de territoriale controle van verschillende bendes woonden (NPO verzoekster, p. 8), dat ze vreest dat haar zoon vanaf zijn 12-jarige leeftijd gedwongen gerekruteerd zal worden (NPO verzoekster, p. 8), dat ze angst heeft van de bedreigingen van bendeleden op de bus op weg naar het werk en school (NPO verzoekster, p. 9), dat personen die zonder autorisatie in een andere kolonie gaan wonen vermoord worden door bendeleden (NPO verzoekster, p. 14), dat personen die terugkeren uit het buitenland afgeperst worden door bendeleden (NPO verzoekster, p. 17), dat haar dochter gedwongen werd om een relatie te beginnen met een bendelid en vaak gevolgd werd door bendeleden (NPO verzoekster, p. 17), dat ze angst heeft omdat ze getuige was van de moord op het kind van een politieagent (NPO verzoekster, p. 17), en dat er bendeleden op de school van haar zoon zaten en dat ze hem soms aanspraken (NPO verzoekster, p. 22). Verzoeker geeft aan dat er aan de rand van zijn kolonie verschillende bendes heersten (NPO verzoeker, p. 5), dat de bendeleden soms zeiden dat ze hem gingen vermoorden (NPO verzoeker, p. 5), dat hij bedreigd werd door bendeleden omdat hij naar een andere kolonie wou verhuizen (NPO verzoeker, p. 5-6), dat er een territoriale strijd was tussen verschillende bendes in de kolonie van zijn partner (NPO verzoeker, p. 5), dat er rivaliteit was tussen de scholen met verschillende bendeleden en ook tussen die van de dochter van verzoekster (NPO verzoeker, p. 8), dat de bendeleden jongeren rond 10-11 jaar proberen te rekruteren (NPO verzoeker, p. 9), dat men niet vrij is om bepaalde modieuze kleding aan te doen omdat de bendeleden je dan zouden kunnen vermoorden (NPO verzoeker, p. 10), dat het erg onveilig is om de bus te nemen omdat de bendeleden passagiers overvallen en bedreigen (NPO verzoeker, p. 10), dat een getuige van een moord door bendeleden zelf ook vermoord kan worden (NPO verzoeker, p. 10), dat de dochter van zijn partner haar huis niet meer uit kon omdat de bendeleden een relatie met haar wilden (NPO verzoeker, p. 12), dat ze zich onveilig voelen omdat de politiemannen informatie doorgeven aan de bendeleden (NPO verzoeker, p. 14), en dat de bendeleden personen die naar het buitenland zijn gegaan afpersen (NPO verzoeker, p. 16-17).

Vooraf verzoekster is door haar angsten getraumatiseerd. Door de ervaringen in detail te vertellen, herbeleefde ze haar angsten. Ze was dan ook zeer emotioneel tijdens haar persoonlijk onderhoud (NPO verzoekster, p. 18, p. 24).

De dochter van verzoekster heeft eveneens duidelijk het klimaat van angst waarin ze leefden duidelijk proberen te maken. Ze heeft aangegeven dat de situatie in hun kolonie zeer gevaarlijk is, dat ze nooit alleen buitenshuis kon gaan (NPO dochter, p. 3), dat bendeleden haar verschillende keren hebben aangesproken, proberen te kussen en proberen een relatie met haar aan te gaan (NPO dochter, p. 4-6), dat er vrienden vermoord werden door bendeleden (NPO dochter, p. 6), dat er bendeleden op haar school zaten (NPO dochter, p. 7), dat de bendeleden haar moeder af de bus wouden halen om haar te vermoorden (NPO dochter, p. 9), enzovoort.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud met de dochter van verzoekster blijkt bovendien dat ze steeds onderbroken werd tijdens het spreken en dat ze werd belet door verwerende partij om meer details te vertellen over haar persoonlijke situatie in El Salvador (NPO dochter, p. 2-10).

Het is klaarblijkelijk dat de verklaringen van verzoeker, verzoekster en haar dochter overeenstemmen met de objectieve landeninformatie supra en infra.”

Het verzoekschrift gaat opnieuw in op de nexus met de gronden van vervolging van het Vluchtelingenverdrag en de bendes als niet-statelijke actor van vervolging.

“Verzoekers hebben aangegeven doordrongen te zijn van angst voor wat bendeleden hen aan kunnen doen: verzoeker werd met de dood bedreigd, de dochter van verzoekster werd achtervolgd om de partner van een bendelid te worden, verzoekers waren getuigen van verschillende moorden, verzoekers woonden in zeer gevaarlijke wijken die omringend werden door verschillende bendes. Ze hadden geen vrijheid en moesten leven met een constante angst voor grotesk geweld. Dit geweld kon elk moment spectaculair toegebracht worden, zonder dat zij er daadwerkelijke controle over hadden.

Op dit punt zou artikel 48/7 Vw. al moeten toegepast worden. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing uitmaakt dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Zoals supra blijkt, hebben verzoekers reeds eerder daden van vervolging ondergaan in El Salvador. Het is aan verwerende partij om aan te tonen dat de (doods)bedreigingen niet opnieuw zullen gebeuren. Gelet op de objectieve landeninformatie lijkt het risico op vervolging na terugkeer evenwel nog hoger te zijn dan voor hun vertrek.

Verwerende partij gaat er vanuit het om éénmalige incidenten gaat die geen actuele vrees met zich meebrengen.”

Verzoekers gaan nog in op de bewijslast. Verzoekers menen dat zij al in het licht van de opgesomde landeninformatie en hun objectief risicoprofiel wel degelijk hebben aangetoond dat de kans zéér waarschijnlijk is dat zij vervolgd zouden worden bij terugkeer naar El Salvador. Volgens UNHCR kunnen personen die volgens de bendes niet conformeren aan hun vereisten wel degelijk gezien worden als deel uitmakend van een bepaalde sociale groep.

“Verwerende partij trekt de geloofwaardigheid van verzoekende partij in twijfel omwille van een paar ogenschijnlijke tegenstrijdigheden.

Verwerende partij haalt aan dat er tegenstrijdige verklaringen zouden zijn afgelegd betreffende de visites door verzoeker in de kolonie van verzoekster na het dreigbericht van bendeleden in februari 2019. Verzoekers hebben echter beide verklaard dat verzoeker na het dreigbericht via Whatsapp niet meer naar de kolonie van verzoekster kwam omdat het te risicovol was (NPO verzoeker, p. 9 en 15) (NPO verzoekster, p. 15 en 21). Verzoekster verklaarde wel dat hij na het incident met de autolichten in december 2018 nog 3 à 4 keer langskwam in de kolonie maar dit omvat de periode tussen december en februari (NPO verzoekster, p. 15). Dit is dus geen tegenstrijdigheid, hetgeen verwerende partij wel zo wil doen uitschijnen.

Verwerende partij vindt het verder bevreemdend dat verzoeker zijn adres op zijn identiteitskaart nog in maart 2019 liet veranderen naar het adres van verzoekster terwijl hij in februari het dreigbericht van de bendeleden verkreeg dat hij niet welkom was in de kolonie van verzoekster. Verzoekers vormen al een koppel sinds januari 2016, en probeerden alle mogelijke stappen te ondernemen om na 3 jaar toch samen te wonen. Het was verzoekers laatste hoop om toch nog zijn adres te laten veranderen om zijn identiteitskaart om toegelaten te worden in de kolonie van zijn partner. Verzoeker had echter al snel door dat dit een hopeloze actie was en heeft niet meer getracht om te verhuizen (NPO verzoeker, p. 14-15). Verwerende partij zou het verzoeker niet kwalijk mogen nemen dat hij al het mogelijke heeft gedaan om met zijn partner te wonen. Verzoeker is ook snel tot het besef gekomen dat dit een gewaagde actie was en heeft het gevaar ontweken door niet meer naar de kolonie van zijn partner te gaan en dus zijn

aangepaste identiteitskaart niet aan de benedeleden te tonen. Verwerende partij oordeelt bijgevolg ten onrechte dat de verklaringen van verzoekers de geloofwaardigheid aantasten.

Verwerende partij stelt ook dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende de periode waarin de buurman de dochter van verzoekster naar school bracht. Echter, verzoekster en haar dochter hebben hierover dezelfde verklaring afgelegd, namelijk dat de buurman haar vanaf het begin van haar eerste bachelor jaar naar school bracht tot juni-juli 2018, het moment dat haar buurjongen vermoord werd en de buurman schrik kreeg (NPO verzoekster, p. 8) (NPO dochter, p. 5). Verzoeker geeft eerlijk toe dat hij zich vergist heeft van jaartal. Zoals de raadsman van verzoeker ook opmerkte op het einde van zijn persoonlijk gehoor, verzoeker maakte in El Salvador geen deel uit van het leven van de kinderen van verzoekers. Ze zagen elkaar niet regelmatig. Daarbij is het logisch dat verzoeker niet steeds op de hoogte was van de gebeurtenissen in het leven van de kinderen. Tegenwoordig vormen verzoeker, verzoekster en haar kinderen een zeer hecht gezin en zien de kinderen verzoeker ook als hun pluspapa, maar dit was nog niet het geval in El Salvador (NPO verzoeker, p. 17).

Verwerende partij haalt ook de schijnbare tegenstrijdige verklaring aan betreffende het bendelid dat de partner van de dochter van verzoekster wou zijn. De dochter van verzoekster verklaarde echter de waarheid. Ze werd vanaf haar 15 jaar tot haar vertrek hiervoor aangesproken door benedeleden. Verzoekster heeft vervolgens eerst verklaard dat haar dochter vanaf dat ze in haar 5e jaar zat, geteisterd werd door benedeleden om een relatie aan te gaan (NPO verzoekster, p. 18). Verzoekster heeft bijgevolg incidenten van 2018 en 2019 aangehaald, toen verzoekster dus 16 en 17 jaar was (NPO verzoekster, p. 19). Verwerende partij ziet tegenstrijdigheden waar er geen zijn en ziet sommige belangrijke verklaringen van verzoekers zomaar over het hoofd.

Verwerende partij oordeelt verder ten onrechte dat de dochter van verzoekster geen concrete vrees heeft aangetoond omtrent het bendelid dat een relatie met haar wou. De dochter van verzoekster klaart aan dat ze meermaals heeft duidelijk gemaakt dat ze doodsbang was van die jongen, en dat wanneer benedeleden een grapje met jou maken, ze jou zien zitten en een relatie willen aangaan. Ze voelde zich bij elke opmerking erg nerveus en op haar ongemak (NPO dochter, p. 6, 9, 10).

Verwerende partij doet uitschijnen alsof verzoekers geen persoonlijke problemen hebben gekend en gaat eraan voorbij dat verzoeker al met de dood bedreigd werd en verzoekster en haar kinderen al meerdere ernstige incidenten hebben meegemaakt. De bedreigingen van onvoorspelbare benedeleden in El Salvador maken een daad van vervolging uit. Het loutere feit dat verzoekers niet de enigen zijn die dergelijke incidenten meemaakten, en dat het zich in een gemeenrechtelijke sfeer situeert, verandert niets aan de ernst van de daden van vervolging waarvan sprake en toont opnieuw aan dat verwerende partij de COI's erg gebrekkig gelezen heeft.

Verwerende partij hecht te veel belang aan de paar ogenschijnlijke tegenstrijdigheden, die makkelijk verklaard kunnen worden, en niet voldoende gewicht aan het overgrote deel van de verklaringen van verzoekende partij, die wel volledig overeenstemmen met elkaar en de objectieve landeninformatie."

Verzoekers kunnen geen beroep doen op effectieve bescherming in El Salvador. Ze hebben geen mogelijkheid om zich ergens anders te vestigen, gelet op de aanwezigheid van de bendes over het hele land. Deze mogelijkheid werd evenmin besproken tijdens het persoonlijk onderhoud. Ze verwijzen naar rechtspraak van de Raad (RvV 5 november 2020, nr. 243 676) over de bewijsstandaard en de begrippen internationale en binnenlandse bescherming en waarmee zij het niet eens zijn. In elk geval menen verzoekers dat zij de bescherming van de politie niet kunnen inroepen (verzoekschrift, stukken 2, 3 en 12). "Daarnaast heerst ook COVID-19 in El Salvador. Deze pandemie heeft ook een invloed op de grip van de bendes op bepaalde regio's en mensen, en er zijn getuigenissen dat met name in San Salvador, waar verzoekers van afkomstig zijn, de bendes de rol van de staat hebben overgenomen. Van effectieve bescherming van een staat kan dus allesbehalve sprake zijn in die context, dit wordt bevestigd door een erg recent rapport van International Crisis Group" (verzoekschrift, stuk 13).

Verzoekers hebben na een cumulatie van allerlei incidenten beslist dat een leven in El Salvador niet meer mogelijk was, door in het vizier van benedeleden te zijn gekomen en bij gebrek aan effectieve bescherming daartegen.

De vraag blijft dan of inwoners van El Salvador die zelf niet bendegerelateerd zijn vervolging of ernstige schade vrezen in het algemeen, en concreet of verzoekers een ernstig risico hierop lopen naar de toekomst toe.

De moordcijfers voor El Salvador zijn de hoogste op wereldschaal. Het overgrote merendeel zijn slachtoffers van bendes. De gedwongen verdwijningen worden hier niet onder mee gerekend. Er zijn meer dan 3000 verdwijningen per jaar: "The Inter-American Commission on Human Rights (IACHR) reported in December 2019 that the FGR registered 3,289 people who "disappeared" in 2018 and 3,030 in 2019." (verzoekschrift, stuk 9). Momenteel ligt de moordgraad op 62,1 per 100.000 inwoners, maar als we kijken

naar de cijfers voor San Salvador stad dan ligt het maar liefst op 193 per 100.000 inwoners (verzoekschrift, stuk 10).

UNHCR merkt op in de richtlijn van 2016 voor El Salvador dat er naast extreem hoge cijfers voor moord, verdwijningen, ontvoeringen en wijdverbreid geweld tegen vrouwen ook een hele resem andere gewelddadige misdaden begaan worden door bendes in het land, maar dat daar geen cijfers voorhanden zijn gezien er uit angst voor de bendes zo goed als nooit aangifte gedaan wordt (verzoekschrift, stuk 4). Verzoekers verwijzen voor de algemene situatie naar informatie van UNHCR, IDMC, de VN-rapporteur en HRW (voetnoot 14 en verzoekschrift, stukken 4, 8 en 14).

Het loutere feit dat verzoekers zouden terugkeren na een bepaalde tijd in buitenland verbleven te hebben, houdt een verhoogd risico op vervolging in voor hen. UNHCR geeft aan dat wie in aanmerking komt om afgeperst te worden ook in aanmerking zou kunnen komen voor internationale bescherming (verzoekschrift, stuk 4). Verzoekers ressorteren in geval van terugkeer naar hun land van herkomst onder deze categorie van terugkeerders, met alle ernstige gevolgen van dien. Het risicoprofiel van verzoekers in geval van terugkeer na een verblijf in België wordt uitdrukkelijk bevestigd in de zeer recente COI FOCUS "Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire" van 17 december 2020 (verzoekschrift, stuk 15), waar de bestreden beslissingen geen rekening mee hebben gehouden. Terugkeerders krijgen ook met stigmatisering en discriminatie te maken wat hen tot erg makkelijke slachtoffers voor de bendes maakt. De kinderen van verzoekster zullen bij een terugkeer naar El Salvador een nog groter risico op vervolging als terugkeerders ondervinden gezien hun jonge leeftijd. Objectieve informatie toont eveneens aan welke enorme risico's verzoekers te wachten staan in geval van terugkeer naar El Salvador (verzoekschrift, stuk 14). Verzoekers lopen een aanzienlijk risico op afpersing wanneer zij terugkeren aangezien de bendes ervanuit gaan dat verzoekers terugkeren met een grote som geld na hun verblijf in West-Europa (verzoekschrift, stuk 15). Verzoekers hebben het recht om deze afpersing niet simpel te 'ondergaan' bij terugkeer. Volgens HATHAWAY en FOSTER zou de vluchtelingenstatus niet geweigerd mogen worden omdat een verzoeker in veiligheid zou kunnen leven door het uitoefenen van zijn burgerlijke en politieke rechten te ondermijnen. Daarnaast is de kans reëel dat verzoeker en de zoon van verzoekster genoodzaakt zullen zijn om zich te voegen bij een bende. Er heerst over het algemeen een aanzienlijk tekort in rapportering over de risico's die terugkeerders lopen in El Salvador. Het feit dat verzoekers een verzoek tot internationale bescherming hebben gericht aan de Belgische autoriteiten houdt nog een bijkomende factor in waarom zij voor hun leven vrezen in geval van terugkeer naar El Salvador. Dit wordt immers niet getolereerd door de bendes. UNHCR geeft ook aan dat wie misdaden gezien heeft of aangegeven heeft, zoals verzoekster en haar dochter, nood kan hebben aan internationale bescherming.

"Waar verwerende partij dus stelt dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden spreekt zij haar eigen COI en objectieve informatie tegen.

Verwerende partij stelt dat het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf, maar dit is dus een fundamenteel verschil en maakt een risico op vervolging uit. Het is manifest onredelijk dat verwerende partij hier zo licht overgaat."

Verzoekers verwijzen opnieuw naar het arrest van de Raad en zijn het hier niet mee eens.

"Ook verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat uit haar COI blijkt dat afpersing 'een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden' maakt dit niet beter. Verwerende partij geeft aan dat er vervolging plaats vindt op massale schaal.

Meent verwerende partij dan dat de afpersing door bendes zoals hierboven beschreven géén vervolging uitmaakt? Ze noemt het zelf financiële vervolging, en afpersing leidt aantoonbaar tot moord, verminking en verdwijningen.

Verwerende partij is echter van mening dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat verzoekers "louter" op basis van hun verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zullen worden of een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

Het probleem is net dat verwerende partij, in plaats van een cumulatieve risico-analyse te maken die rekening houdt met het verleden van verzoekers, hun leeftijd, geslacht, verblijf in het buitenland, de duur ervan, en zij familieleden in het buitenland hebben, nagaat of elk element op zich een risico tot vervolging inhoudt. Om helemaal eerlijk te zijn doet ze zelfs dit laatste niet want de risico-analyse die verwerende partij in dit dossier maakt gaat voorbij aan haar eigen COI's, de richtlijnen van het CGVS en vereist dat

vervolgingsdaden zowel niet 'eenmalig' waren, dat het pas vervolging is als verzoekers hun leven daarna niet terug kunnen oppikken en dat het geen vervolging is als er nog veel andere mensen aan onderworpen worden naast verzoekers zelf.

Verwerende partij haalt aan dat wat het risico betreft dat verzoekers zouden kunnen worden gepercipieerd als welvarend, en derhalve een verhoogd risico op afpersing zouden kunnen lopen, niet voldoende is om de subsidiaire bescherming toe te kennen. Echter, zij houdt hierbij geen rekening dat verzoekster al verschillende malen werd afgeperst op de bus.

Volgens artikel 48/7 Vw. is "het feit dat een asielzoeker (...) reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijk aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen."

Daarnaast zijn er absoluut geen goede redenen om aan te nemen dat dit zich niet opnieuw zal voordoen: alle objectieve landeninformatie opgenomen in huidig verzoekschrift verwijst expliciet naar de wijdverspreide afpersing van mensen, en met name mensen die als 'rijk' gepercipieerd worden, zoals mensen die lange tijd in het buitenland vertoefden.

Daarnaast zijn verzoekers zelf nog nooit zo lang in het buitenland geweest en zijn zij nog nooit terugkeerders geweest in El Salvador. Bovendien is vervolging iets dat moet worden ingeschat naar de toekomst toe.

Zoals het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen stelt, moet de vrees voor vervolging eveneens op een prospectieve manier beoordeeld worden, los van eventuele persoonlijke vervolging in het verleden". HATHAWAY en FOSTER bevestigen dit.

Protest tegen afpersing en weigering van betaling komt neer op je doodsvonnis ondertekenen. Verzet tegen de bendes wordt op geen enkele manier getolereerd, hun controle is totalitair. Vereisen dat iemand zich zonder protest dan maar geregeld laat afpersen, in een allesverlamme vrees voor een verkeerd geïnterpreteerde reactie, is onredelijk, onaanvaardbaar en ligt niet in de lijn van het doel van het Vluchtelingenverdrag. Hoeveel mensen in El Salvador dat lot moeten ondergaan is daarbij, evident, van geen belang. Verzoekers hebben wel degelijk aangetoond dat zij in het licht van de opgesomde landeninformatie en de kwalificatie onder dit punt dat de kans zéér waarschijnlijk is dat zij in El Salvador vervolgd zullen worden bij terugkeer. Verzoekers hebben met andere woorden een gegronde vrees voor vervolging.

Verzoekers bezitten ook een verhoogd risico op vervolging wanneer zij terugkeren omdat zij woonachtig waren in wijken waar bendes actief zijn. Meer bepaald woonden verzoekers in de kolonie Chintuc 1 (Apopa) en Prado de Venecia (Soyapango), gelegen in de stad San Salvador waar bendeleden zeer actief zijn. Verzoekster en haar kinderen wonen in de kolonie Chintuc 1 (Apopa). Hun huis bevond zich in de hoofdstraat van de kolonie, op het grensgebied van 3 rivaliserende bendes, namelijk MS, Maquina, en Barrio 18. Dit zorgde ervoor dat de bendes constant controleerden wie de kolonie binnen en buitenkwam, dat verzoekers niet zomaar uit hun kolonie mochten stappen omdat het de territoriale controle van een andere bende was en ze riskeerden vermoord te worden, dat er geen politiebescherming in hun kolonie was en dat verzoekers dag in dag uit gecontroleerd werden door de bendes en zich zeer onveilig voelden in hun eigen wijk (NPO verzoekster, p. 4; NPO dochter, p. 3).

Leven in een kolonie waar 1 bende actief is, is al zeer gevaarlijk. Leven in een kolonie waar 3 bendes actief zijn, zoals verzoekster en haar kinderen, is ronduit levensgevaarlijk. Het risico om in de problemen te geraken door bendes verdrievoudigd. Dit verhoogt het risicoprofiel van verzoekers. Hierdoor verschilt de persoonlijke situatie van verzoekers ook ten opzichte van de situatie van andere Salvadoranen. Hun wijk Apopa is over het algemeen een zeer gevaarlijke buurt, waar verzoekers dagelijks een risico lopen om bedreigd, gefolterd of vermoord te worden door bendeleden (verzoekschrift, stuk 8, voetnoot 20). Zelfs de burgemeester van Apopa werd veroordeeld voor zijn banden met de bende Barrio 18 (voetnoot 21). De grote aanwezigheid en de grote activiteit van bendes leidt voor verzoekers in El Salvador tot een verhoogd risico op aanvallen en kan zelfs leiden tot de dood (verzoekschrift, stuk 11). De bendes controleren alles in de wijken van San Salvador. San Salvador heeft het grootste aantal moorden in het land. Territoriale controle van de bendes is één van de grote oorzaken van het grote aantal moorden. Naast het feit dat de bendes alom vertegenwoordigd in San Salvador, ze oefenen dus ook effectief de controle uit over hun territoria. De grote aanwezigheid en de grote activiteit van bendes leidt voor verzoekers tot een verhoogd risico op aanvallen en kan zelfs leiden tot hun dood in El Salvador. In deze context trachtte MS het leven van verzoekers in kolonie Chintuc 1 in San Salvador te controleren en kapot te maken (verzoekschrift, stukken 2 en 14).

“Zoals blijkt uit bovenstaande informatie en de verklaringen van verzoeker, wordt verzoeker niet getolereerd door de bende in de kolonie van verzoekster en vice versa. Bijgevolg zouden verzoekers bij een terugkeer naar El Salvador nog steeds niet kunnen samenwonen. Verzoeker, verzoekster en haar kinderen vormen een hecht gezin die gescheiden zullen worden bij een terugkeer. Hetgeen hun recht op een gezinsleven in het gedrang brengt.”

Bovendien zijn zowel verzoekster als haar dochter vrouwen, wat hun risicoprofiel eveneens sterk vergroot (verzoekschrift, stuk 4). Het loutere feit dat de dochter van verzoekster al meermaals werd gevolgd door een bendelid om een relatie te starten en dat bendeleden haar al hebben proberen te kussen, zou bijgevolg op zich al moeten volstaan als ernstige daden van vervolging. De COI Focus besteedt zelfs een apart hoofdstuk aan de risico's voor jonge vrouwen en meisjes in El Salvador. De COI vermeldt letterlijk dat de avances van een bendelid afwijzen, zoals de dochter van verzoekster vaker moest doen, het leven van een vrouw sterk in gevaar brengt (verzoekschrift, stuk 2).

Tot slot zorgt ook de jeugdige leeftijd van de kinderen van verzoekster (19 en 10 jaar) ervoor dat zij extra worden geïdentificeerd door de bendes in hun wijk. De cijfers waarnaar wordt verwezen door UNHCR tonen aan dat het hoogste aantal slachtoffers valt in de leeftijdscategorie van deze kinderen (verzoekschrift, stuk 2). Deze vaststelling wordt bevestigd in de COI Focus van 12 oktober 2020 en de COI Focus van 15 juli 2019.

“Zoals verzoekers verklaard hebben, bovendien worden die verklaringen bevestigd door bovenstaande objectieve landeninformatie, riskeert de zoon van verzoekster om bij terugkeer gedwongen gerekruteerd te worden. Hij wordt 11 jaar in februari, een leeftijd waarbij de bendes volop beginnen te rekruteren. De zoon van verzoekster voegt hierbij toe dat bendeleden eerst beginnen te spelen met jongetjes op school, op straat of op een voetbalterrein, dat ze de jongeren zo proberen te beïnvloeden en brainwashen, en dat de bendeleden afwijzen gelijk staat aan de dood.

Verzoekers zijn afkomstig uit een gevaarlijke buurt in San Salvador, zoals hierboven uitgebreid onderbouwd, dat uitvoerig wordt gecontroleerd door verschillende bendes. Het loutere feit dat verzoekers en hun kinderen van jonge leeftijd in een wijk verblijven waar bendes volstaat aldus reeds om een verhoogd risico op vervolging te creëren.

Verzoekers' objectief risicoprofiel bestaat dus uit verschillende aspecten:

- *wonende in wijken die onder controle staan van bendes, meer bepaald in het grensgebied van drie rivaliserende bendes en het bijkomend feit dat verzoekers niet kunnen samenwonen als koppel*
- *het niet optreden van de overheid*
- *zijnde terugkeerders*
- *de jonge leeftijd van de kinderen van verzoekster, en gedwongen rekrutering in het geval van de zoon van verzoekster*
- *zijnde vrouwen, in het geval van verzoekster en haar dochter kampende met een constante angst en traumatisering door een cumulatie van alle gebeurtenissen die verzoekers en de kinderen al hebben meegemaakt.*

17. Ondergeschikt aan de inschatting van die vrees dient er ook nagegaan te worden of verzoekende partij ernstige schade riskeert in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verwerende partij heeft dit risico enkel onderzocht vanuit oogpunt van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet, het geval van willekeurig geweld ten gevolge van een gewapend conflict.

Er wordt niet betwist dat niet aan de voorwaarden van artikel 48/4, §2, c van de wet voldaan wordt, gelet op het feit dat het 1) twijfelachtig is of er sprake is van een gewapend conflict, en vooral 2) het geweld niet willekeurig is maar gericht.

Bovendien wordt het profiel van kinderen en jongeren in de COI Focus van verwerende partij expliciet opgenomen als doelwit van geweld (stuk 2, p. 18-19).

Op basis van de hierboven reeds geciteerde informatie blijkt evenwel dat de bendes als de autoriteit gelden in de meeste wijken van San Salvador, en dat zowel zij als de overheid, zich structureel bezondigen aan buitengerechtigde executies (cfr. Art 48/4, §2, a) Vw.):

[citaat verzoekschrift, stuk 14]

Het EHRM heeft zich in kader van artikel 3 EVRM al uitgesproken over de "applicant's everpresent fear of being attacked and robbed and the total lack of any likelihood of his situation improving" (EHRM, GK, M.S.S. t. België en Griekenland, nr 30696/09 van 21 januari 2011, § 254), maar nog niet over de continue

presente vrees om afgeperst, verminkt of gedood te worden in de complete afwezigheid van elk perspectief op verbetering. De kans lijkt klein dat het EHRM deze risico's als minder ontwrichtend zou beschouwen.

De bewoners van de wijken waar de bendes actief zijn leven in een staat van permanente angst om zich naar buiten te begeven, de alomtegenwoordige benedeleden tegen de borst te stuiten door een blik of een beweging, zonder dat ze over enig rechtsmiddel of enige bescherming beschikken. Het is een vernederende staat van leven die hen elke waardigheid en autonomie ontnemt. In het arrest Khan t. Frankrijk van 28 februari 2019, (nr. 12267/16) herhaalt het EHRM dat een behandeling vernederend kan zijn omdat het bij het slachtoffer gevoelens van angst en minderwaardigheid opwekt, met de capaciteit om die persoon te vernederen en van zijn waardigheid te ontdoen (§72 van dat arrest).

Het geweld van de bendes dat de inwoners van de door hen gecontroleerde wijken ondergaan en dagelijks riskeren, de totale sociale controle, de permanente vrees en onvoorspelbaarheid, het ondermijnen van de autonomie, de volstrekte straffeloosheid, ondermijnen de menselijke waardigheid op een fundamentele wijze en maken een vernederende behandeling uit, en soms ook foltering, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) Vw.

UNHCR merkt op in de richtlijn van 2016 voor El Salvador dat er naast extreem hoge cijfers voor moord, verdwijningen, ontvoeringen en wijdverbreid geweld tegen vrouwen ook een hele resem andere gewelddadige misdaden begaan worden door bendes in het land, maar dat daar geen cijfers voorhanden zijn gezien er uit angst voor de bendes zo goed als nooit aangifte gedaan wordt (stuk 4, p. 9).

Alle zuurstof, elk toekomstperspectief wordt zo uit steden als San Salvador. De inwoners moeten zich elke dag zo onzichtbaar mogelijk maken en leven met een permanente vrees om zich de woede van een bendelid op de hals te halen en slachtoffer te worden van ondenkbare gruwel (zie ook supra punt 12). Een dergelijke behandeling maakt foltering, en een vernederende of onmenselijke behandeling uit.

18. Ondanks de beschikbare informatie en de verklaringen van verzoekers, heeft verwerende partij een zeer gebrekkig onderzoek gedaan naar verzoekers' vrees en een mogelijke vervolging op grond van hun risicoprofiel. Ze heeft het risico op schade gebrekkig gekwalificeerd.

Door onvoldoende rekening te houden met de risicoprofielen van verzoekers en de beschikbare landeninformatie, schendt tegenpartij het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Daarbij schendt zij ook flagrant het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de onderzoeksplicht die op haar rust door zich te baseren op gedateerde en niet-conforme landeninformatie. Daarbij heeft zij geen landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier van verzoekers. Verwerende partij 'vergeet' ook simpelweg om rekening te houden met haar meest recente COI Focus van 12 oktober 2020 en 17 december 2020 waarin de meest recente (en verslechterde) situatie in El Salvador wordt toegelicht.

Verder blijkt uit het voorgaande ook dat verwerende partij een schending beging van de algemene motiveringsplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doordat zij niet over afdoende elementen beschikte om haar negatieve beslissing in deze asielzaak te schragen.

Tot slot hebben verzoekers in het kader van hun asielprocedure hun volledige medewerking verleend aan de asielinstanties door alle feiten waarover zij kennis hebben te vermelden. De verklaringen van verzoekers zijn coherent, geloofwaardig en in overeenstemming met algemeen gekende gegevens. Door hen het statuut van vluchteling of op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen, schendt verwerende partij bijgevolg artikel 1 van de Vluchtelingenconventie en artikelen 48/3 t.e.m. 48/4 en 62 van de Wet van 15 december 1980.

Het geheel vormt een flagrante inbreuk op de samenwerkings- en onderzoeksplicht van verwerende partij, voorzien door artikel 4.3 van de Kwalificatierichtlijn:

"De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en houdt onder meer rekening met:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of andere ernstige schade blootgesteld is dan wel blootgesteld zou kunnen worden (...)"

Deze bepaling werd naar Belgisch recht omgezet door de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel vereist dat verwerende partij bij de beoordeling van de asielaanvraag rekening houdt met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Het Hof van Justitie heeft in de zaak van 22 november 2012, *M. M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland en Attorney General, C-277/11*, de samenwerkingsplicht als volgt verduidelijkt: "65 Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

66 Concreet houdt deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus in dat indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samen werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker.

67 Voor het overige vindt de in vorig punt gegeven uitlegging steun in artikel 8, lid 2, sub b, van richtlijn 2005/85, volgens hetwelk de lidstaten ervoor zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van oorsprong van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis."

Deze samenwerkingsplicht en verplichting tot grondig onderzoek vloeit ook voort uit artikel 3 juncto 13 van het EVRM. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat deze artikelen de Lidstaten ertoe verplichten een zo grondig mogelijk onderzoek te doen van de verschillende elementen die op een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM kunnen wijzen, (zie o.a. EHRM 21 januari 2011, *M.S.5 t. België en Griekenland*, §§293 en 387).

Verwerende partij moet hierbij niet enkel nagaan of verzoekers al het slachtoffer werden van vervolging in het verleden, maar ook onderzoeken wat het risico zal zijn bij een terugkeer."

"TWEEDE MIDDEL: schending van artikelen 2 en 3 van het EVRM, artikelen 1 en 24 van het Handvest van Grondrechten van de Unie, artikel 3, 6 en 37 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Tot slot hebben de bestreden beslissingen ook betrekking op een minderjarig kind: de tienjarige zoon van verzoekster, E., geboren te San Salvador in 2010. Nergens wordt de impact van de bestreden beslissingen op dit kind vermeld. Het hoger belang van dit kind wordt nergens vermeld, laat staan dat dit de primordiale overweging was en voldoende gewicht kreeg bij het nemen van de bestreden beslissingen.

Er werd geen rekening gehouden met het hoger belang van het minderjarig kind van verzoekster, noch met hoe artikelen 2 en 3 van het EVRM voor jonge kinderen toch anders moeten geïnterpreteerd worden en er een lagere barrière dient gehanteerd te worden voor wat een vernederende en onmenselijke behandeling uitmaakt, en voor wanneer het risico groot genoeg is om van een effectieve schending van de bepalingen te kunnen spreken. Het EHRM oordeelt dat voor wat minderjarige vreemdelingen betreft, al dan niet begeleid, de extreme kwetsbaarheid van het kind beslissend is en uittorent boven alle andere overwegingen. Het verzoekschrift geen een theoretische uiteenzetting. De ontwikkeling als kind, het recht op overleven, het recht om niet mishandeld te worden, om niet aan bedreigingen blootgesteld te worden, en het hoger belang als kind, wordt geschonden door de bestreden beslissingen.

Het verzoekschrift besluit als volgt:

"1. Het risicoprofiel van verzoekers

Verzoekers hebben een duidelijk risicoprofiel dat bestaat uit verschillende aspecten en dat hun persoonlijke situatie onderscheidt van andere Salvadoranen:

- wonende in wijken die onder controle staan van bendes, meer bepaald in het grensgebied van drie rivaliserende bendes en het bijkomend feit dat verzoekers niet kunnen samenwonen als koppel

- het niet optreden van de overheid
- zijnde terugkeerders
- de jonge leeftijd van de kinderen van verzoekster, en gedwongen rekrutering in het geval van de zoon van verzoekster
- zijnde vrouwen, in het geval van verzoekster en haar dochter kampende met een constante angst en traumatisering door een cumulatie van alle gebeurtenissen die verzoekers en de kinderen al hebben meegemaakt.

2. Het cumulatief risicoprofiel van verzoekers

Met hun cumulatief risicoprofiel hebben verzoekers, zoals blijkt uit bovenstaande objectieve landeninformatie, een gegronde vrees voor vervolging. Op basis van deze vrees komen verzoekers in aanmerking voor het vluchtelingenstatuut onder de Vluchtelingenconventie en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of minstens voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.”

Het verzoekschrift bevat volgende stukken ter ondersteuning van het beroep:

- “2. COI Focus (Situation sécuritaire - Salvador), 12 oktober 2020;
3. Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, *El Salvador: Information Gathering Mission Report - Part 1. Gangs in El Salvador and the Situation of Witnesses of Crime and Corruption*, September 2016;
4. UNHCR, "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from El-Salvador", 15 maart 2016, <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>;
5. Thomas Boerman, *THE SOCIO-POLITICAL CONTEXT OF VIOLENCE IN EL SALVADOR, HONDURAS, AND GUATEMALA*, Immigration Briefings, oktober 2018, https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstractid_ =3376374;
6. T. Boerman, *Central American Gang Related Asylum Cases: Background, Leverage Points And The Use Of Expert Witnesses*, immigration daily, <https://www.ilw.com/articles/2009.1215-boerman.shtm>;
7. M. G. Manwaring, *Street gangs: the New Urban Insurgency*, US Army War College, Strategic Studies Institute, March 2005, <http://www.strategicstudiesinstitute.army.mil/pdffiles/pub597.pdf>;
8. IDMC, *An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador*, September 2018, <http://www.internaldisplacement.org/sites/default/files/inline-files/201809-el-salvador-an-atomisedcrisis-en.pdf>;
9. T. Zaidi, 'A Nation Held Hostage', *Foreign Policy*, 30 november 2019, <https://foreignpolicy.com/2019/11/30/el-salvador-gang-violence-ms13-nationheld-hostage-photography/>;
10. International Crisis Group, "Life under gang rule in El Salvador", 26 november 2018, <https://www.crisisgroup.org/latin-america-caribbean/central-america/elsalvador/life-under-gang-rule-el-salvador>;
11. UNHCR, *Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs*, maart 2010, <https://www.refworld.org/docid/4bb21fa02.html>;
12. UK Home Office: *Country Policy and Information Note El Salvador: Gangs*, February 2020 [https://www.ecoi.net/en/file/local/2026251/El Salvador - CPIN - Gangs -v1.EXT.cleared.pdf](https://www.ecoi.net/en/file/local/2026251/El%20Salvador%20-%20CPIN%20-%20Gangs%20-%20v1.EXT.cleared.pdf);
13. ICG - International Crisis Group: *Virus-proof Violence: Crime and COVID-19 in Mexico and the Northern Triangle*, 13 November 2020 <https://d2071andvip0wi.cloudfront.net/083-virus-proof-violence.pdf>;
14. Human Rights Watch, "Deported to Danger - United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse", 5 februari 2020, <https://www.hrw.org/report/2020/02/05/deported-danger/united-statesdeportation-policies-expose-salvadorans-death-and>;
15. COI FOCUS (Salvador Retour au pays après un épisode migratoire), 17 december 2020”.

3.1.2. In de nota met opmerkingen zet de commissaris-generaal uiteen dat geen gegronnd middel werd aangevoerd.

3.1.3. In een aanvullende nota die wordt neergelegd ter terechtzitting voegen verzoekers screenshots van gesprekken via facebook en vriendschapsverzoeken, die erop wijzen dat de bende in El Salvador lucht heeft gekregen van hun vertrek uit het land.

3.2. De Raad onderzoekt een verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissingen heeft gesteund.

3.3. Verzoekers volharden in hun verklaringen afgelegd bij het Commissariaat-generaal en verwijzen naar de algemene situatie in El Salvador, maar laat de motieven van de bestreden beslissingen ongemoeid. De loutere vaststelling dat verzoekers het oneens zijn met de bestreden beslissingen, stelt de argumentatie en redenering van de commissaris-generaal niet in een ander daglicht. Ook een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking, te meer ieder verzoek om internationale bescherming individueel, op de eigen merites wordt beoordeeld.

Verzoekers slagen er niet in de aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Zij hebben immers tot op vandaag geen concrete, persoonlijke of ernstige problemen aangevoerd. Met de bespreking van de algemene situatie in El Salvador, de verwijzing naar een algemeen risicoprofiel en de vaststelling dat bepaalde elementen over hun persoonlijke situatie niet ter discussie staan, slagen verzoekers er niet in de aangehaalde nood aan internationale bescherming concreet aannemelijk te maken.

Verzoekers hebben in het verzoekschrift aangevoerd dat hun interviews doordrenkt zijn van angst, dat verzoekster door haar angsten is getraumatiseerd en dat zij doordrongen zijn van angst voor wat de bendeleden hen aan kunnen doen. De Raad meent echter dat de afgelegde verklaringen duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zijn, zodat de stelling in het verzoekschrift geen afbreuk doet aan de voorgaande bevinding dat verzoekers tot op vandaag geen concrete, persoonlijke of ernstige problemen aangevoerd.

In tegenstelling tot wat het verzoekschrift stelt blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud met de dochter van verzoekster niet dat ze steeds onderbroken werd tijdens het interview, maar wel dat zij de kans heeft gekregen om alle elementen uiteen te zetten en zaken toe te voegen wanneer zij dit wenste (Administratief dossier verzoekster, Landeninformatie, stuk 6, nr. 2). Het verzoekschrift bevat geenszins nog nieuwe anekdotes over haar persoonlijke situatie in El Salvador.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen wordt na lezing van het administratief dossier door de Raad bijgetreden en overgenomen.

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd niet langer actueel of incorrect zou zijn. Ook de informatie van de COI Focus "*El Salvador. Situation Sécuritaire*" van 12 oktober 2020 en de COI Focus "*El Salvador. Retour au pays des ressortissants*" van 17 december 2020 bevestigt het standpunt in de bestreden beslissing. De Raad merkt overigens op dat in de COI Focus van 12 oktober 2020 ook verwezen naar de stukken 3, 8, 10, 11, 12, 13, 14 die ter ondersteuning van het beroep werden gevoegd.

Waar verzoekers nog steunen op nieuwe elementen van hun aanvullende nota, merkt de Raad op dat dergelijke informatie van sociale netwerksites op zich al onvoldoende objectief is om een basis te kunnen vormen voor een beoordeling. In voorliggend geval kunnen de conversaties en verzoeken van M.V. bovendien niet worden gelinkt aan verzoekers die een andere identiteit hebben.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Het verzoekschrift vraagt om een cumulatieve risico-analyse te maken die rekening houdt met het verleden van verzoekers, hun leeftijd, geslacht, verblijf in het buitenland, de duur ervan, en met hun familieleden in het buitenland. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze beoordelen. Het feit dat de commissaris-generaal daarbij nagaat of elk element op zich een risico tot vervolging inhoudt, doet geen afbreuk aan het geheel van de motivering.

Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet kan worden toegepast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Zij betwisten niet dat hen overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig augustus tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP